

Psalm 29

Tekst Biblii Tysiąclecia: Majestat Boga wśród burzy

1 Psalm. Dawidowy. Przyznajcie Panu, synowie Boży, przyznajcie Panu chwałę i potęgę!

2 Przyznajcie Panu chwałę Jego imienia, na świętym dziedzińcu wielbijcie Pana!

3 Głos Pański ponad wodami, zagrzmiął Bóg majestatu, Pan ponad wodami niezmierzonymi!

4 Głos Pana pełen potęgi! Głos Pana pełen dostojeństwa!

5 Głos Pana łamie cedry, Pan łamie cedry Libanu,

6 sprawia, że Liban skacze niby cielec i Sirion niby młody bawół.

7 Głos Pana rozsiewa ogniste strzały,

8 głos Pana wstrząsa pustynią, Pan wstrząsa pustynią Kadesz.

9 Głos Pana sprawia bolesny poród kozic i ronienie owiec, a w Jego pałacu wszystko woła: «Chwała!»

10 Pan zasiadł [na tronie] nad potopem, i zasiada Pan jako Król na wieki.

11 Niech Pan da siłę swojemu ludowi, niech Pan błogosławi swój lud, darząc go pokojem.

Komentarz z Biblii Edycji św. Pawła:

Hymn sławiący moc Boga, objawiającego się w żywiole burzy. Psalmista wykorzystał tu motywy pozabiblijnej pieśni ku czci Baala, kananejskiego bóstwa deszczu, i odniósł je do Boga, Stwórcy i Pana natury. Po wezwaniu do oddania chwały Bogu (ww.1n) następuje opowiadanie o **głosie** Pana (ww.3-9), by w zakończeniu uwaga skupiła się już nie na przymiocie Boga, ale na Nim samym. Siedmioraki głos Pana (ww.3.4.5.7.8.9) zapowiada już objawienie się Jezusa – Wcielonego Słowa (J 1,1-14), Zwycięzcy nad złem i śmiercią, Pana wszechświata i Dawcy zbawienia. ST w symbolu piorunów wskazywał na potężną mowę Boga (np. Wj 19,19; H 37,4n; Jr 25,30). NT pozwala odczytać i zrozumieć ten język, gdyż **żywym głosem Boga jest Jezus** (Hbr 1,1n).

Psalm 29 - Majestat Boga wśród burzy – Biblia pisarzy, tom 4: Psalterz pisarzy, ks. Marek Starowieyski, wyd. Marek Derewiecki, 2024

Adferte Domino, filii Dei, adferte Domino

Autor: **Jan Kochanowski** (1530-1584).

1. Nieście chwałę, mocarze, Panu mocniejszemu,
Nieście chwałę, królowie, królowi więszemu
Jego ze wszech najświętsze imię wyznawajcie,
Jemu w kościele świętym Jego się kłaniajcie.
2. Głos Pański deszcze leje, głos Pański, grom srogi
I okrutne pobudza na powietrzu trwogi.
Pan na morzu podnosi straszne nawałności,
Głos Pański wielkiej władze i wielkiej możności.
3. Głos Pański cedry łamie i dęby przewraca,
A wielkimi górami tak snadnie obraca,
Jako więc to tam, to sam jednorożcowemi
Wesoła młodość miece cielęty pustemi¹.
4. Na głos Pański z obłoków ognie wyskakują,
Pustynie drżą arabskie, łanie dzieci trują²,
Lasy padną; wielmożność Jego znaczna wszędzie
Dokąd świata, zawsze wyznawana będzie.
5. Pan na swym tronie siedział, gdy potop świat psował,
Pan na swym tronie będzie na wieki królował.
Tenże serce i siłę ludu swemu daje
I ziemi błogosław na jej urodzaje.

¹ Sprawia, że brykają beztrząsco młode jednorożce

² Łanie ronią, rodzą przedwcześnie

Autor: **Joanna Kulmowa** (1928-2018).

Ludowi swemu siłę dasz i pokój.

Drżycie mocarze. Drżycie władcy i wielmoże.
Ugnijcie karku. Pokłońcie się Panu.
Oto głos Pański który budzi morze.
Głos który dęby kruszy łamie cedry Libanu.

Głos który płomień krzesze i porusza wody.
Głos który wprawia w drżenie ludy i narody.
Głos który czyni łanie i lwice płodnymi.
Co pustynię porusza aż do wnętrza ziemi.

On potopem zarządza. On pokój stanowi.
On jest sędzią stworzenia i królem na wieki.
Proście błogosławieństwa Jego i opieki.
On da siłę. On pokój da swemu ludowi.

Ludowi swemu siłę dasz i pokój.

Ponad wodami głos Pański • Ps 29, 1 –4. 9 –10

Psalm mówi o potędze Pana, która objawia się przez żywioł wody. Ten sam głos Pana zabrzmiał ponad wodami Jordanu.

PSALM BURZY • Siły natury mogą stanowić podstawę uwielbienia Pana. Tak jest w przypadku Psalmu 29. Rozpoczynające kolejne wersety słowa „głos Pana” to nic innego jak literackie oddanie burzy: grzmotów, które zagłuszają wszelkie dźwięki, i uderzeń piorunów, które są w stanie nawet łamać drzewa. Służą one jako tło dla Bożego objawienia, teofanii, której towarzyszą także trzęsienie ziemi i ogień. Psalm 29 to hymn tehillah, modlitwa bezinteresownego uwielbienia potęgi Stwórcy i Zbawcy. Jest to typowy dla okresu przed niewolą rodzaj modlitwy. Śpiewany był – jak twierdzą badacze – w czasie Święta Namiotów. Opis Boga przybywającego pośród burzy wykazuje liczne paralele z literaturą kananejską i fenicką, co czyniłoby ten psalm jednym z najstarszych w Psalterzu (ok. XII w. przed Chr.). Inni wiążą go z ceremonią królowania Jahwe, czasami monarchii, a nawet czasami po wygnaniu, kiedy dojrzały kształt osiąga teologia stworzenia.

PONAD WODAMI • Usłyszemy nieco zmodyfikowaną, ponieważ przystosowaną do śpiewu liturgicznego w kościele, wersję tłumaczenia tego psalmu. Nadal jednak odnajdziemy „grzmiące” wyrazy i metafory przywołujące obraz burzy. A

słowa: Ponad wodami głos Pana łączą psalm z liturgią niedzieli Chrztu Pańskiego. To właśnie ponad wodami Jordanu odezwał się głos Ojca objawiający Syna